

ITRIBUNA

El necessari suport al comerç

ANNA MARIA PARDO, CONSELLERA GENERAL, ABOGADA DEL CONSELL, ABOGADA DE ECONOMIQUES I JURÀDICA I FISCAL

El dia 13 de juny, el Consell General va votar la Llei de comerç. Una llei que des de fa molts anys, el nostre país demanava.

Vull recordar que fou des de l'oposició que vam plantejar fa uns mesos la proposta de Llei del comerç, per reforçar una de les activitats econòmiques més importants pel nostre país, com és el comerç.

El nostre grup parlamentari se sent orgullós d'haver contribuït a que avui es faci realitat una llei en la que volem treballar de valent quan assumim la responsabilitat del Govern. Perquè el comerç és una de les activitats econòmiques principals del nostre país i calen lleis que promouin les diferents activitats econòmiques existents.

Una activitat econòmica que genera llocs de treball i que cal preservar, protegir, estimular i facilitar. I també ajudar.

És imprescindible potenciar la iniciativa comercial i l'emprenedoria, com elements generadors de dinamisme econòmic.

N'hem parlat la setmana passada durant el debat d'orientació política del Govern.

La Llei aporta la regulació de noves formes de comerç que tradicionalment no es trobaven desenvolupades a Andorra, com la venda automàtica o la venda ambulants i que calia regular per que el seu desenvolupament es fes de forma correcta.

També s'incorpora la regulació dels outlets, figures comercials que cada cop s'estenen de forma més important i que fins ara no hi havia els mecanismes de control adequats per a un bon funcionament.

Es reforça també la figura de l'inspector de comerç que té la potestat d'inspecció i accedir als diferents establiments per poder examinar les instal·lacions, la documentació, els llibres i els registres obligatoris.

El text permet donar la possibilitat als comerciants a poder desenvolupar la seva activitat econòmica amb el marc jurídic necessari per assegurar els principis de llibertat d'empresa, amb llibertat de preus que afavoreixin un comerç competitiu. Tot això sense que es pugui perjudicar els consumidors per practi-

ques abusives.

També és important conitzar que la Llei facilita que es pugui llogar de nou els locals comercials emesos que no hagin estat donats de baixa pels arrendataris anteriors.

Estableixen mesures per la lluita contra l'infraxisme, tant perjudicial pel bon desenvolupament econòmic.

He enumerat molts aspectes positius, però hi ha un tema que el nostre grup parlamentari emmèn que, ara per ara, no genera facilitats sinó dificultats. És referenciat al fet que la majoria i el Govern de DA no han volgut una regulació dels períodes de rebaites.

Durant l'etapa en que volem desenvolupar la responsabilitat del Govern ja eríem en i defensívem que l'execució havia de regular les rebaites.

Aquesta regulació sense dubte s'ha de desenvolupar amb la participació i opinió dels col·lectius, però el Govern ha de ser el garant i protector de totes les veus, també dels petits comerciants, com també l'opinió dels representants dels consumidors.

Si el que calia era que el sector es posés d'acord, quina millor manera que amb l'arbitratge del Govern!

Els períodes de rebaites es plantejen arreu com un esdeveniment que genera un reclat important. S'atrau així persones, famílies, que volen aprofitar els descomptes per fer les compres. Però si no establim un dia de començament és difícil poder tenir l'efecte reclat.

Un país turístic té tot l'interès a fer publicitat dels períodes de rebaites per a poder generar un altre atractiu en un moment en el qual costa fer venir als turistes.

A més si un país com el nostre vol fer estadia sobre l'activitat econòmica a Andorra i ho vol fer de forma regular, per tenir dades reals sobre l'activitat comercial del nostre país, ha de tenir uns indicadors que determinin dies de evolució de les vendes, a la mitjana de facturació, l'afinanciació de visitants, l'evolució dels costos de cadascun dels components d'un negoci, l'estat de la competència o l'estimació de des-

comptes i rebaites, entre altres temes.

I això és impossible fer-ho si cadascú comença les rebaites quan li sembla, sense cap control.

També hem d'ajudar els petits comerciants que es veuen en la impossibilitat que els seus períodes de rebaites s'allarguin durant mesos, ja que afectaria a la seva subsistència.

I hem de recordar que les rebaites no són SALDOS. No és, o no hauria de ser, allò que està malpagat, allò que sobra o allò que no té la qualitat suficient. Els productes oferits són i han de ser els mateixos de l'oferta regular de tot l'any.

En canvi, les ofertes es poden fer durant tot l'any, ara bé, cal informar les persones consumidores, en el rètol de cada oferta, quan comença l'oferta i quan acaba, les condicions, la qualitat i les prestacions dels béns o serveis en promoció, i els avantatges de l'oferta o la promoció i si la promoció o Toletta es refereix només a unes unitats limitades, cal indicar el nombre d'unitats o de destinataris que se'n poden beneficiar i s'ha d'informar del sistema de prioritat per a atendre les demandes.

Malgrat que la majoria de DA no ho ha entès així i ha rebutjat una regulació dels períodes de rebaites volem expressar públicament la nostra satisfacció perquè, finalment, el comerç ja disposa d'una normativa moderna i adaptada.

És una bona actuació de les institucions en suport al comerç. N'hauríem de fer més. Ho heem començat a fer durant el debat d'orientació política presentant una proposta de resolució, que fou aprovada pel Consell General divendres passat, per a facilitar les importacions a la duana hispano-andorrana suprimint duplicitats en la transmissió.